

WICEPREZES
NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI
MARIAN CICHOSZ

I/11/012
KGP- 4114-07-01/2011

Warszawa, 8 lutego 2012 r.

Pan
Mikołaj Budzanowski
Minister Skarbu Państwa

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 1 *ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli*¹, zwanej dalej *ustawą o NIK*, Najwyższa Izba Kontroli² przeprowadziła w Ministerstwie Skarbu Państwa (dalej MSP), kontrolę procesu prywatyzacji Fabryki Łączników Radom Spółka Akcyjna (dalej Spółka lub Fabryka Łączników SA) w latach 2007-2011.

W związku z ustaleniami przedstawionymi w protokole kontroli, podpisanym w dniu 24 listopada 2011 r., oraz w protokole kontroli Fabryki Łączników Radom SA³, Najwyższa Izba Kontroli, stosownie do art. 60 *ustawy o NIK*, przekazuje Panu Ministrowi niniejsze wystąpienie.

1. NIK ocenia negatywnie, pod względem celowości i rzetelności, działania Ministra Skarbu Państwa związane z prywatyzacją Fabryki Łączników Radom SA. W sposób nieuzasadniony zmieniono tryb prywatyzacji, rezygnując z możliwości wynegocjowania w umowie prywatyzacyjnej jakichkolwiek zobowiązań dotyczących restrukturyzacji Spółki. Pominięto też rekomendację doradcy w procesie prywatyzacji, by pozyskać inwestora związanego z branżą, w której działa Spółka. Natomiast cena wywoławcza akcji Spółki oraz cena sprzedaży akcji były niższe od wynikającej z wyceny. Sytuacja ekonomiczno-finansowa Spółki po prywatyzacji nie różniła się znacząco od sytuacji sprzed prywatyzacji. Spółka nadal nie była w stanie regulować swoich zobowiązań publiczno-prawnych.

2. Minister SP, zgodnie z art. 32 ust. 1 *ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji*, przed zaoferowaniem do zbycia akcji zlecił analizę stanu Spółki. Zakres analizy regulowało *rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1997 r. w sprawie zakresu analizy spółki oraz przedsiębiorstwa państwowego, sposobu jej zlecenia*,

¹ Dz. U. z 2012 r., poz. 82

² Departament Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji.

³ Kontrola dotyczyła gospodarowania majątkiem przez Spółkę w latach 2007-2011.

*opracowania, zasad odbioru i finansowania oraz warunków, w razie spełnienia których można odstąpić od opracowania analizy*⁴ (dalej rozporządzenie RM z dnia 3 czerwca 1997 r.), a po jego uchyleniu z dniem 12 lutego 2009 r. – *rozporządzenie RM z dnia 17 lutego 2009 r. w sprawie analizy spółki*, które weszło w życie z dniem 18 marca 2009 r.

Wybór podmiotu, mającego świadczyć usługi doradcze prywatyzacji Spółki, został dokonany w przetargu nieograniczonym zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. *Prawo Zamówień Publicznych*⁵. Doradca, w ramach realizacji umowy z dnia 18 lipca 2007 r., przedstawił Ministrowi SP m.in. analizę sytuacji prawnej majątku Spółki, analizę stanu i perspektyw rozwoju przedsiębiorstwa Spółki, analizę realizacji obowiązków wynikających z tytułu wymagań ochrony środowiska, analizę realizacji obowiązków wynikających z tytułu ochrony zabytków, strategię prywatyzacji, oszacowanie wartości Spółki. Zgodnie z umową, na pisemne żądanie MSP, doradca dokonał w ramach ustalonego wynagrodzenia trzykrotnej aktualizacji zamówionych dzieł w terminach wyznaczonych przez MSP. Po uwzględnieniu uwag wszystkie dokumenty zostały przyjęte protokołami odbioru.

Zgodnie z *rozporządzeniem RM z dnia 3 czerwca 1997 r. oraz z dnia 17 lutego 2009 r.* oszacowanie wartości Spółki dokonane zostało przy użyciu co najmniej dwóch metod wyceny – tj. skorygowanej wartości netto aktywów oraz wartości likwidacyjnej. Z generalnej oceny sytuacji ekonomiczno-finansowej Spółki wynikało, że posiadała ona majątek (nieruchomości) nieefektywnie wykorzystywany. Za wykonanie ww. dzieł odebranych przez MSP, zgodnie z umową z dnia 18 lipca 2007 r., doradca otrzymał w dniu 14 maja 2008 r. zapłatę w wysokości 161,8 tys. zł.

3. Decyzja Ministra SP o zmianie trybu prywatyzacji z negocjacji na przetarg publiczny oraz o rezygnacji z negocjowania zobowiązań w zakresie inwestycji lub restrukturyzacji w prywatyzowanej Spółce była niecelowa i nie poparta rzetelnymi analizami. W efekcie nie zostały zrealizowane cele prywatyzacji określone w strategii, przygotowanej na zlecenie Ministra SP.

Mimo, że dwóch potencjalnych inwestorów – hiszpańska spółka ATUSA oraz TACON Sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie – wystąpiły o przedłużenie terminu na składanie ofert wstępnych w odpowiedzi na zaproszenie Ministra SP z dnia 29 marca 2010 r. do negocjacji w sprawie nabycia akcji Spółki, Dyrektor DNWiP II Tomasz Zganiacz nie rekomendował Ministrowi SP wydłużenia tego terminu lub ponownego ogłoszenia zaproszenia do negocjacji. Zamiast tego, Minister SP ogłosił zaproszenie do składania ofert nabycia akcji w trybie przetargu publicznego, a ponadto nie skorzystał z możliwości określonych w § 4 ust. 2 *rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 lutego 2009 r. w sprawie szczegółowego trybu zbywania akcji Skarbu Państwa*⁶, by zaproszenie do składania ofert nabycia akcji w przetargu zawierało dodatkowe warunki dotyczące zobowiązań inwestycyjnych. Zajmujący wówczas stanowisko Dyrektora Departamentu Nadzoru Właścicielskiego

⁴ Dz.U. Nr 64, poz. 408 ze zm.

⁵ Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 ze zm.

⁶ Dz.U. Nr 34, poz. 264 ze zm. Rozporządzenie utraciło moc z dniem 2 czerwca 2011 r.

i Prywatyzacji II MSP (DNWiP II) Tomasz Zganiacz wyjaśnił⁷, że „nie było podstaw do zmiany wcześniej wyznaczonych terminów” oraz stwierdził, że ponieważ Spółce groziła upadłość, niezbędne były szybkie działania prywatyzacyjne. NIK zauważa, że ogłoszenie nowego zaproszenia do negocjacji nie wymagałoby dłuższej procedury niż ogłoszenie przetargu. Zmiana trybu prywatyzacji spowodowała natomiast odstąpienie od próby wynegocjowania z potencjalnym nabywcą jakichkolwiek zobowiązań, prowadzących do poprawy sytuacji Spółki. Tym samym nie osiągnięto celów prywatyzacji, wśród których wykonana na zlecenie Ministra SP *Strategia prywatyzacji Spółki* (wersja z dnia 19 grudnia 2009 r.) wymieniała m.in.: udzielanie wsparcia procesom restrukturyzacji, tworzenie uwarunkowań pozwalających na rozwój przedsiębiorstwa, restrukturyzację finansową Spółki, realizację niezbędnych inwestycji, zwiększenie dostępności do rynków zbytu. Pominęto też wielokrotne uwagi doradcy Ministra SP w procesie prywatyzacji, że priorytetem winno być pozyskanie inwestora związanego z branżą, w której działa Spółka, a pożądanym efektem prywatyzacji powinno być wzmocnienie kapitałowe Spółki i podjęcie niezbędnej restrukturyzacji oraz inwestycji. Według doradcy Ministra SP w prywatyzacji Spółki, dla poprawy ekonomicznych efektów gospodarowania *„koniecznym wydaje się pozyskanie aktywnego inwestora branżowego, mogącego wesprzeć Spółkę kapitałowo, ale przede wszystkim mającego pomysł na takie przeorientowanie sposobu działalności (w tym także struktury produkowanych wyrobów) by działalność mogła być rentowna”*. W *Analizie stanu i perspektyw rozwoju Spółki* w wersji z dnia 16 grudnia 2009 r. oraz w oszacowaniu wartości Spółki na dzień 30 września 2009 r. (wersja z dnia 4 lutego 2010 r.) doradca oszacował nakłady inwestycyjne konieczne do poniesienia przez Spółkę w 2010 r. i latach następnych na poziomie ok. 21 mln zł. Doradca w kolejnych wersjach strategii prywatyzacji od 2007 r. zarekomendował zastosowanie przepisu art. 33 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji⁸, tj. sprzedaży akcji w trybie rokowań/negocjacji podjętych na podstawie publicznego zaproszenia.

Z ustaleń kontroli NIK w Spółce wynika, że po ponad roku od prywatyzacji inwestor, nie będąc zobowiązany umową prywatyzacyjną, nie pozyskał środków finansowych na oddłużenie i restrukturyzację oraz na wprowadzenie nowych technologii i urządzeń odlewniczych. Nie tylko więc nie wzmocniono pozycji rynkowej Spółki, ale ogólna sytuacja ekonomiczno-finansowa Spółki znacząco się pogorszyła po prywatyzacji - strata netto na koniec 2010 r. wyniosła ok. 8,5 mln zł wobec 4,3 mln zł w 2009 r.

Działania Ministra SP, jak też wyjaśnienia urzędników MSP wskazują, że po nieudanych wcześniejszych próbach sprzedania akcji Spółki i wobec pogarszających się wyników finansowych, priorytetem było szybkie zbycie Spółki dowolnemu inwestorowi. NIK zauważa trudną sytuację prywatyzowanej Spółki. Jednak działania Ministra SP, polegające na zaniechaniu próby wynegocjowania jakichkolwiek zobowiązań inwestora w zakresie restrukturyzacji Spółki, nie miały uzasadnienia w sytuacji zainteresowania tą Spółką ze strony potencjalnych inwestorów.

⁷ Protokół przesłuchania świadka z dnia 7 listopada 2011 r.

⁸ Dz.U. z 2002r. Nr 171, poz. 1397 ze zm.

4. Sprzedaż 85% akcji Spółki w dniu 19 sierpnia 2010 r. w drodze przetargu na rzecz Ferro Masz Invest Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie nastąpiła według przepisów rozdziału 3 *rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 lutego 2009 r. w sprawie szczegółowego trybu zbywania akcji Skarbu Państwa*, a jedynym kryterium merytorycznym podlegającym ocenie była cena za zbywane akcje. NIK ocenia negatywnie ustalenie w zaproszeniu do składania ofert w trybie przetargu publicznego ceny minimalnej poniżej minimalnej wartości wyceny i z pominięciem wyników oszacowania wartości Spółki.

Minister SP ustalił cenę minimalną na poziomie 0,70 zł za jedną akcję, mimo że cena jednej akcji oszacowana przez doradcę w dniu 4 lutego 2010 r. kształtowała się od 0,89 zł według metody rynkowej wartości likwidacyjnej do 8,09 zł według wyceny metodą skorygowanych aktywów netto. Według § 3 ust. 3 *rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 lutego 2009 r. w sprawie analizy spółki, przeprowadzanej przed zaoferowaniem do zbycia akcji należących do Skarbu Państwa*⁹ podstawę do określenia ceny akcji stanowi porównanie wyników oszacowania wartości spółki. Podsekretarz Stanu wyjaśnił, że z uwagi na to, że sytuacja Spółki systematycznie pogarszała się, nie było czasu na robienie kolejnej wyceny – MSP zwróciło się do doradcy o rekomendację ceny wywoławczej, po czym ją przyjęło. NIK ocenia takie działanie jako nieprawidłowe. *Rekomendacja minimalnej ceny sprzedaży akcji spółki Fabryka Łączników Radom SA*, sporządzona z datą 18 maja 2010 r., nie była oparta na jakiegokolwiek wycenie, a jedynie – jak stwierdził doradca – na „hipotetycznym poziomie wartości”. W tym dokumencie doradca stwierdził, że „gdyby dokonano wyceny na dzień 31 marca 2010 r. należałoby dokonać korekt”, jednak nie dokonano nowego oszacowania wartości Spółki. Wskazano jedynie wartości wybranych pozycji aktywów i pasywów, które w wycenie wymagałyby korekty. W konkluzji doradca rekomendował cenę wywoławczą na poziomie 0,70 zł za akcję. NIK ocenia oparcie ceny wywoławczej na podstawie rekomendacji, która nie wynikała z dokonanej wyceny, jako działanie niezgodne z §3 ust. 3 *rozporządzenia RM z dnia 17 lutego 2009 r. w sprawie analizy spółki*. Podstawą do określenia ceny akcji nie stanowiło bowiem porównanie wyników oszacowania wartości Spółki. W świetle ww. przepisu, w sytuacji uznania, że istotnie zmieniła się wartość Spółki, Minister SP był zobowiązany zlecić aktualne oszacowanie Spółki (nową wycenę lub aktualizację poprzedniej). Posiadana wycena była aktualna w momencie sprzedaży akcji i wobec niedokonania jej aktualizacji winna stanowić podstawę do ustalenia ceny wywoławczej.

Ostatecznie uzyskano cenę sprzedaży jednej akcji na poziomie 0,80 zł., co oznacza, że w wyniku zbycia 1 785 000 akcji Skarb Państwa otrzymał cenę w wysokości 1.428.000 zł - była ona zatem o 14% wyższa od wyznaczonej minimalnej ceny sprzedaży akcji, lecz o 5% niższa od najniższej wyceny dokonanej przez doradcę.

W sytuacji, gdy Minister SP ustalił, że jedynym kryterium oceny ofert jest cena, nie było możliwe negocjowanie innych postanowień umowy sprzedaży akcji. W efekcie akcje Fabryki Łączników SA zostały zbyte

⁹ Dz.U. Nr 37, poz. 288, ze zm., dalej – *rozporządzenie RM z 17 lutego 2009 w sprawie analizy spółki*. Weszło w życie z dniem 18 marca 2009 r., a zostało uchylone z dniem 2 czerwca 2011 r., kiedy weszło w życie *rozporządzenie Rady Ministrów z 30 maja 2011 r. w sprawie analiz spółki przeprowadzanych przed zaoferowaniem do zbycia akcji należących do Skarbu Państwa* (Dz.U. Nr 114, poz. 663).

spółce, która powstała – jak ocenił doradca Ministra SP¹⁰ – w celu wzięcia udziału w przedmiotowym przetargu i nie dysponowała żadną historią prawną czy finansową, a jej kapitał zakładowy wynosił 5 tys. zł. Podstawowym źródłem finansowania transakcji zakupu akcji miały być pożyczki wspólników Ferro Masz Invest Sp. z o.o. – 60 tys. zł, pożyczka prezesa tej spółki 350 tys. zł oraz kredyt w wysokości 2 200 tys. zł. Nie było więc przesłanek, by uznać, iż inwestor dysponuje środkami finansowymi lub doświadczeniem branżowym pozwalającym przynajmniej zapobiec pogarszającej się sytuacji Spółki. Jak wynika z ustaleń kontroli w Fabryce Łączników SA, inwestor nie poczynił żadnych nakładów kapitałowych w Spółce.

5. NIK zwraca uwagę na niedostateczny nadzór właścicielski Ministra SP nad Spółką, w tym nieegzekwowanie od organów Spółki opracowania strategicznych planów działania, wymaganych przez Statut Spółki oraz niereagowanie na ciągłe odstępstwa w realizacji planów rzeczowo-finansowych.

W okresie objętym kontrolą Zarząd Spółki nie wypełnił obowiązku, wynikającego z § 22 ust. 2 pkt 6 *Statutu Spółki*, opracowania wieloletniego planu strategicznego i przedłożenia go Radzie Nadzorczej do zaopiniowania. W kwestii niepodjęcia przed prywatyzacją żadnych działań przez Radę Nadzorczą i Walne Zgromadzenie Spółki w związku z niewypełnieniem ww. obowiązku, Podsekretarz Stanu Zdzisław Gawlik wyjaśnił¹¹, że w obliczu niebezpieczeństwa likwidacji Spółki opracowane były tylko roczne plany rzeczowo-finansowe. Z ustaleń kontroli NIK w Spółce wynika, że realizacja tych planów istotnie odbiegała od założeń. Przykładowo, Spółka wydatkowała na inwestycje: w 2007 r. – 150,3 tys. zł (plan – 860,4 tys. zł), w 2008 r. – 53,9 tys. zł (plan – 1 167,5 tys. zł), a w 2009 r. – 38,7 tys. zł (brak planu). Mimo niewypełnienia statutowych obowiązków oraz istotnych odstępstw w realizacji planów rzeczowo-finansowych, Rada Nadzorcza Spółki i Walne Zgromadzenie w latach 2008-2010 każdorazowo pozytywnie oceniały pracę Zarządu Spółki poprzez zatwierdzanie sprawozdań z jego działalności i sprawozdań finansowych oraz udzielanie absolutorium Członkom Zarządu. Nie wskazywały również potrzeby korekty przyjętych założeń. Podsekretarz Stanu Zdzisław Gawlik wyjaśnił, że „realizacja planu nie zawsze jest wynikiem aktywności zarządu, czasami zależy od rynkowego otoczenia spółki”. NIK zauważa, że według zasad nadzoru właścicielskiego nad spółkami Skarbu Państwa, obowiązujących w MSP na podstawie *Zarządzenia nr 41 Ministra Skarbu Państwa z dnia 19 października 2005 r. w sprawie zasad nadzoru właścicielskiego nad spółkami Skarbu Państwa oraz innymi osobami prawnymi*¹² dodatkową formą bieżącej kontroli pracy zarządu winna być prowadzona co kwartał przez odpowiednie komórki nadzoru w MSP analiza sprawozdań Spółki oraz ocena stopnia realizacji przedstawionych w planie rzeczowo-finansowym oraz strategicznych planach wieloletnich parametrów ekonomicznych (wyników ekonomiczno-finansowych), a także zleconych konkretnych zadań do wykonania w Spółce. Brak reakcji organów nadzorczych Spółki na stwierdzone nieprawidłowości świadczą o niewywiązywaniu się MSP z tych zadań.

¹⁰ W dokumencie „Ocena ofert złożonych przez Inwestorów w procesie przetargu zorganizowanego w celu zbycia akcji Spółki Fabryka Łączników Radom S.A. z siedzibą w Radomiu” z dnia 19 lipca 2010 r.

¹¹ Protokół przyjęcia ustnych wyjaśnień z dnia 8 listopada 2011 r.

¹² Zmienione Zarządzeniem Nr 19 ministra Skarbu Państwa z dnia 19 marca 2010 r. w sprawie zasad nadzoru właścicielskiego nad spółkami z udziałem Skarbu Państwa.

Od 2007 r. do prywatyzacji Spółki, zarówno Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy Spółki, jak i Rada Nadzorcza Spółki nie podejmowały uchwał zobowiązujących Zarząd Spółki do podjęcia działań restrukturyzacyjnych. Z ustaleń kontroli NIK w Spółce wynika, że w lutym 2009 r. Zarząd opracował, a Rada Nadzorcza zatwierdziła program restrukturyzacji. Mimo, iż już w połowie 2009 r. okazało się, że jego realizacja nie jest możliwa, nie podejmowano żadnych działań korygujących założenia programu. Podsekretarz Stanu Zdzisław Gawlik wyjaśnił, że wobec pojawienia się zainteresowania potencjalnych inwestorów we wrześniu 2009 r. została podjęta decyzja o wznowieniu procesu prywatyzacji.

6. Inwestor wykonał zobowiązania pozacenowe określone w art. 3 oraz art. 4 umowy sprzedaży akcji Spółki – w tym zobowiązania dotyczące utrzymania stanu zatrudnienia. Ustalenia kontroli w Spółce wskazują, że Inwestor zgodnie z art. 1 § 5 pkt 1 umowy respektował uregulowania w zakresie bezpłatnego udostępniania akcji uprawnionym pracownikom Spółki i ich spadkobiercom¹³ – w tym celu zostały zawarte z MSP stosowne umowy, a ich zapisy były przestrzegane. Na dzień 30 września 2011 r. z ogólnej liczby 315 000 akcji (15% kapitału zakładowego) przeznaczonych do nieodpłatnego zbycia Spółka udostępniła uprawnionym pracownikom 88 226 akcji. Po uwzględnieniu ww. transakcji, udział Skarbu Państwa w kapitale zakładowym Spółki wynosił 10,8%.

Inwestor nie wywiązał się z obowiązku terminowego dostarczenia MSP dwóch sprawozdań z realizacji zobowiązań w zakresie zatrudnienia, o których mowa w umowie prywatyzacyjnej Spółki. Zgodnie z art. 3 § 2 umowy kupujący miał sporządzać i dostarczać Ministrowi SP, w odstępach kwartalnych od dnia zawarcia Umowy, sprawozdania dotyczące stanu zatrudnienia i zmian w stanie zatrudnienia w Spółce. Pierwsze takie sprawozdanie miało obejmować okres od dnia zawarcia umowy do dnia 31 grudnia 2010r. Sprawozdania winny być dostarczane nie później niż w ciągu 30 dni od upływu każdego z kolejnych kwartałów. Ponadto, zgodnie art. 4 § 6 ww. umowy, kupujący miał sporządzać i dostarczać Ministrowi SP za każdy z dwóch 6-miesięcznych okresów sprawozdawczych w okresie 12 miesięcy od dnia zawarcia umowy, sprawozdania dotyczące realizacji zobowiązań, o których mowa w umowie. Pierwsze takie sprawozdanie miało obejmować okres od dnia zawarcia umowy do dnia 28 lutego 2011r. i winno być dostarczone nie później niż w ciągu 30 dni po upływie każdego okresu sprawozdawczego. Pierwsze sprawozdanie, o którym mowa w art. 3 § 2, zostało dostarczone w dniu 18 lutego 2011r., czyli 18 dni po terminie. Natomiast pierwsze sprawozdanie, o którym mowa art. 4 § 6, zostało dostarczone w dniu 11 kwietnia 2011r., czyli 11 dni po terminie. Zgodnie z art. 5 § 1 ust. 7 umowy, Inwestor miał w tej sytuacji (bez osobnego wezwania) zapłacić MSP kwotę 28,6 tys. zł. MSP (Delegatura w Ciechanowie) w dniu 7 września 2011 r. skierowała do Ferro Masz Invest Sp. z o.o. przedsądowe wezwanie do zapłaty z terminem dokonania wpłaty do końca września. Do dnia zakończenia kontroli Inwestor nie wpłacił tej kwoty.

7. Biorąc pod uwagę powyższe oceny i uwagi, na podstawie art. 60 ust. 2 *ustawy o NIK*, ze względu na zakończenie procesu prywatyzacji Fabryki Łączników Radom SA, Najwyższa Izba Kontroli wnosi o:

¹³ Por. art. 38 ust. 2 *ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji*.

1. Prowadzenie w podobnych przypadkach analizy możliwości realizacji, sformułowanych w analizach przedprywatyzacyjnych, istotnych rekomendacji dotyczących prywatyzowanych spółek.
2. Wyegzekwowanie od Inwestora kary za nieterminowe przekazywanie sprawozdań z realizacji umowy prywatyzacyjnej Spółki.

Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 62 ust. 1 *ustawy o NIK*, zwraca się do Pana Ministra o przekazanie, w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków oraz o podjętych działaniach lub o przyczynach niepodjęcia tych działań.

Stosownie do art. 61 ust. 1 i 2 *ustawy o NIK*, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, przysługuje Panu Ministrowi prawo zgłoszenia do Kolegium Najwyższej Izby Kontroli umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków, zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, termin nadesłania informacji, o której wyżej mowa, liczy się – stosownie do art. 62 ust. 2 *ustawy o NIK* – od dnia otrzymania ostatecznej uchwały w sprawie powyższych zastrzeżeń.

Wiceprezes
Najwyższej Izby Kontroli
(-) Marian Cichosz